

lia. Si considerem freres carissimi q̄ r qua
ta fut q̄ nobis p̄mittit i celis: vult aut aio
cia q̄ habet i tris. Terrena naq̄ substā
tia sup̄ne felicitati p̄pata: p̄odus ē nō sub
fidu: ip̄alis vita et̄ne vite p̄pata: mors
ē pot̄ dicēda q̄ vita. H̄ps̄. n. quom̄dia
n̄ d̄fect̄ corruptōis qd̄ ē aliō q̄ qd̄a p̄
lritas mortis. Que at̄ liqua d̄icē l̄ gō in
tellect̄ capere sufficit illa sup̄ne ciuitatis
quāta sim̄ gaudia: angeloꝝ chor̄i uerecē.
cū b̄n̄issimis spir̄itib̄: gl̄ie p̄d̄itoris assistit
re: p̄ntē dei vultu cernere: icircūscriptuz
lumē vidē: nullo mortis metu affici: cor
ruptōis p̄petue munere letari: becille. Q̄
vere bonū desiderabile: bonū amabile:
benūgētū: bonū p̄fectū: bonū ab oī malo
sepatū qd̄ de p̄ssim̄ parat laborant̄ p̄
suo amore. Q̄ bonū id̄fectū: bonū ecce
dēs q̄cūq̄ ip̄alia t̄moda: q̄libz̄ hui⁹
li b̄lādūm̄tia qd̄ negligētis p̄d̄ores r̄ mi
seri p̄ moucātea hui⁹ ip̄is b̄uicūssima
p̄speritate amittūt. Quid d̄ici p̄r magis
igr̄atū q̄ dei iuḡ r̄ fugere ad qd̄ seq̄ tā
copiosa merces. Q̄ surdi. o stulti r̄ tardi
corde ad credēdū: non sit vobis difficile
e pari bonū: nō vester cataract̄. V̄tūm.
Et hoc fontes estote p̄lites ad b̄n̄ificēdū
r̄ audite vocē benigni p̄b̄i clamāte in e
uāgelio Mat̄. 5. c. Ad crees v̄a copio
sa ē i celis. Ad quā nos p̄ducatur ip̄e s̄i
dei cū p̄re r̄ sp̄i sc̄o v̄iuit r̄ regnat p̄ et̄r
na secula seculoz. Amen.

seria sc̄da p̄ d̄n̄icā i. 70. d̄ q̄litate con
ditionib̄ seu regula bonoz̄ operuz̄ q̄b̄
peccatores sciētēs qd̄ eos oportet facere
ad p̄nitentiam anuntantur. Sermo. 2.

Alii sūt uocati

pauci v̄o electi: uex̄ vbi sup̄
E r̄ iustitiam necessariū ē his
q̄ volūt b̄n̄ifacere sc̄re q̄l̄t̄ habeāt i bonis
opibus regulari: qm̄ dubia r̄ p̄p̄t̄itates
que super id̄ possēt oriri faciūt q̄nq̄z̄ igno
rantes viam d̄n̄i r̄ salutis p̄p̄ricā cepto
p̄posito bono deficere. Quare in p̄n̄i s̄
monē de p̄d̄iōibus bonoz̄ operuz̄ dicere
sunt v̄ sic nullus excusare se possit. d.
nescire qd̄ sibi cēt̄ agēdū. Declarabim̄
it̄ q̄ op̄at̄ b̄n̄ volentib̄ expediat noscē

vt et h̄o magis exciēt̄ vnusquisq̄ ad
opa v̄tutis ap̄lectēda: qm̄ ad illa vocat
de p̄t̄ores q̄ nisi nouerit illoꝝ ordinē: d̄
electoz̄ numero ēē minime p̄nt. Id̄circo
ad tria p̄siderēda de bonoz̄ operū neces
sitate r̄ qualitate sermo est extendendus.
Primum dicitur extrinseca operatio.
Secundum exemplaris imitatio.
Tertium caritativa informatio.

Ad ad b̄n̄ operandum cum facultas
adeēt̄ necessarius est act̄ extrinsec̄: nec suf
ficiēt̄ int̄no sola. Capitulum primum.

Rio p̄siderēda cū regula nec
cessariā bonoz̄ operuz̄ d̄ extrinseca
operatio. V̄o cui d̄claratōe q̄rit.

V̄t: ad b̄n̄ op̄adū necessariū sit act̄ extri
sec̄. Et v̄ q̄ n. r̄ q̄ sola int̄no b̄n̄ op̄adū
sufficē ad salutē p̄bat p̄ sc̄oz̄ d̄a. Ingt. n.
V̄rego. i. emel. Māq̄z̄ vacua ē man⁹ a
mūere cū archa cordis repleta fuerit b̄a
volūtate. Et V̄erū. d̄ h̄ ait. Int̄no suf
ficē ad meriti: b̄a actio regit ad ext̄plū.
Et glo. sup̄ illō ps. Dixi p̄ factoz̄ aduer
sū me. votū p̄ op̄atōe iudicat. Et Aug.
14. q. 5. c. si qd̄ de ierrogat cor n̄ manū
Et Job. L̄riso. 22. q. 5. c. q̄ p̄turare. de
n̄ er opib̄ iudicat s̄z̄ ex cogitatōib̄ r̄ ex
corde. Et d̄ p̄. di. i. c. si cu. 5. sc̄q̄nti. vo
lūtās renūerat nō op̄. Et 15. q. 6. c. si a
facēdonib̄. Magis inspecto cordis ē de
q̄ optis: r̄ volūtās p̄ sc̄o reputat: sic p̄s i
c. homicidior. i. c. ois i. c. mūgd. i. c. no
li. i. c. h̄icidū. r̄ i. c. si p̄p̄ca. d̄ p̄. di. i.
H̄is r̄ sil̄ib̄ auct̄ qd̄a ib̄erētes dicūt
h̄o i n̄ ē expeditēs vt laboriet i act̄ib̄ extri
sec̄is bonoz̄ operuz̄: s̄z̄ sufficē h̄re cor bonū
r̄ mētē b̄n̄ dispositā: s̄z̄ i p̄riū iduci p̄nt
alia d̄a sc̄oz̄. Aut. n. Jac. 2. c. s̄ ideo s̄i
opib̄ mortua ē. Et Ambro. ili. d̄ offic.
Mō sanis ē b̄n̄ velle s̄z̄ ē b̄n̄ facē: nec sanis
uex̄ b̄n̄ facē nisi id̄ ex f̄ote bono p̄cedat:
h̄o ē ex b̄a volūtate p̄ficat: q̄ v̄ba no
tāf. 86. di. i. c. si sanis. Et Paul̄ ad gal.
6. Dū t̄ps̄ h̄m̄ operemur bonū. et Apoc.
22. iduci de iudex ois d̄. Ecce vnico
cito r̄ merces mea mecū est dare vnici
q̄z̄ s̄m̄ opera sua. Et Apoc. 14. d̄ de bo
nis. Q̄ pa. n. illoꝝ sequūt̄ illes. Et
Mat̄. 16. c. Reddet vniciq̄z̄ s̄m̄ opa

e a fratribus p̄ m̄uz̄ submissus fuit i p̄s
na. h̄o m̄o r̄pa b̄ndict̄ oia p̄fectissime se
cir: r̄ eē act̄ ill̄ i q̄b̄ appet̄ atiq̄ ip̄se
tio p̄fectissimi erāt ex circūstātia caritatis
sue. Quo sit vt maioris p̄fectōis fuerit i
ip̄so cib̄ r̄ potus q̄z̄ in Joāne baptista d̄
loꝝ abstinentia: maioris p̄fectōis i eo con
uersatio cū boibus q̄z̄ solitudo Joānis i
beremo: qm̄ hec r̄ similia p̄ueniebāt ex
fonte sue arētissimē caritatis. nā sic hu
manā assumendo naturā i n̄ris qd̄e fac
tus ē humilis s̄z̄ i p̄p̄ris remansit excel
sus: sic ex sumē caritatis dignatōe ad ac
t̄: s̄ quosdā n̄re ib̄cillitatē r̄ ip̄fectōi con
formes dep̄mit: r̄ a sumē p̄fectōis recti
tudine nō curuat: r̄ iō talia opa i ip̄so p̄
fecta fuerunt: neq̄z̄ acceptāda ē sn̄ia falsa
illoz̄ q̄ d̄icūt q̄ p̄fectio ē ip̄fectio differūt
sicut duo p̄ria. vt recitudo r̄ distortio.
iusticia r̄ pctm̄. gloria r̄ ignominia. vita
r̄ mors. s̄z̄ b̄n̄ verū est q̄ magis differūt
sic magis bonū r̄ min⁹ bonū. magis me
ritoriū: r̄ min⁹ meritoriū. iō nullo mō va
let p̄sequētia. V̄ginitas ē p̄m̄edabilis. ḡo
m̄m̄onū vitupabile. V̄ginitas ē bo
na: ḡo m̄m̄onū ē malū q̄ bec duo non
differūt sic bonū r̄ malū: s̄z̄ sic bonū r̄ me
l̄. iō Aug. i li. de bono p̄iugali ait. bo
nū erat qd̄ Ad̄rtha faciebat occupata cir
ca ministeriū sc̄oz̄: s̄z̄ mel⁹ qd̄ Ad̄rtha
et̄ foroz̄. Bonū Susāne i p̄iugali casti
tate laudam⁹: s̄z̄ m̄ ei bonū vidē Anne
ac nullo magis Ad̄rthē V̄ginitas āt̄po
m̄m̄. Bonū erat qd̄ faciebāt q̄ d̄ substā
tia sua r̄p̄o r̄ ei discipulis ministrabant:
s̄z̄ mel⁹ qd̄ faciebāt q̄ oēz̄ substātiā dimise
rūt vt r̄p̄z̄ expedit̄ sequerentur. hec ille.
Terrij act̄ i r̄p̄o respiciūt i formationē vi
te p̄fecte: sic V̄ginitas r̄ paup̄tatē ext̄re
mā fuare: r̄ similia. In his opib̄ n̄ tene
mur r̄p̄z̄ seq̄: nisi vel iqt̄ū volum⁹: sic si
voto nos astringerem⁹ ad obseruātiā di
uinor̄ p̄hiloz̄ v̄l i casu quo extrema ne
cessitas ext̄postularet: velut si aliq̄s mōtē
pateret vt nō negaret r̄p̄m̄. Id̄circo mali
iudicēs s̄nt̄ ex opib̄ p̄fectōis i r̄p̄o aut
sanctis ei p̄sideratis: eos lacerāt i q̄bus
talita opa nō reuerne. Si. n. vidēt̄ sacer
dotē aut clericū velles sibi p̄uicities se

rentē protinus suffurrē
gunt r̄ dicūt. nō sic fecit
p̄lati s̄m̄ sui gradus di
ta familia associat̄. p̄ri
sic r̄p̄s nec p̄d̄er. Si
posita sibi cibaria: s̄z̄ q̄n
sue regale aur̄ stantioꝝ
comedentē seu vestimē
bentē: aut q̄tātē iteruer
stati clamāt. Nō sic fecit
B̄ndict̄: nō deniq̄z̄ ip̄s
putat ex his malos r̄ d̄
clericos: religiofos: ten
ues: nobiles: r̄ artifices
r̄p̄s fecit r̄ sc̄i. Q̄ r̄ uide
ingenia. o temerariū d̄
qd̄ bim̄ Hieronymi X
q̄t̄ crū ip̄e ad V̄enētri
hibent mala: p̄cipiūt
media: s̄nadē p̄fecta:
oē pctm̄ cōcludūt. reliq̄
sunt p̄tate: vt aut v̄tā
tis. aut ob ma: p̄m̄i
nulla sūt resp̄am⁹. h̄o
q̄ tenemur seq̄ r̄p̄m̄ i
lari. i. vt b̄n̄ifaciam⁹
qd̄ ip̄se docuit q̄t̄ adol
gān r̄ dicēt. magister
vt habeā v̄iā et̄nā. N̄
tā m̄gredi sua m̄dat
tu volētes fuare dei in
tinere v̄iā et̄nā. N̄
h̄o d̄ p̄cipiūt. h̄o de
catoribus. h̄o de relig
rib̄. h̄o de V̄ginit̄.
de omnibus deniq̄z̄ n̄
Q̄ d̄ semper h̄o d̄z̄
extra caritatē: r̄ de vt
que s̄nt̄ i peccato m̄
E r̄ iū p̄sider
necessariā r̄
dicat caritati
eni quidā trepidare c
dentes. q̄ faciles se c
in peccata: ne benefa
pus amittūt. Ipd̄o q̄b̄
disputādū ē. V̄trum
li peccato sint alicuius
posset q̄ nō. p̄o ex v̄

...elegerit magistri necno sacri
...recomie celeberrimi fratris Ro
...episcopi. Anni ordinis minoru
...posse no deus quadragesimale per
...quasi quoniam quod de penitencia dicitur
...est: se hinc incipit.

...in septuagesima de facili
...tate boni operum: seu bene operan
...di: propter quam peccatores ad peniten
...niam ducere debent. Sermo. j.

Alii sunt uoca

ti pauci et electi. Habentur hec uerba Math. 20. c. et in euangelio hodierno.

Propter nimiam caritatem suam quam diligit deus rationali creaturam: non desinit uocare miseros peccatores post lapsus atque ruinam peccati: ut ad eum redeant per penitentiam. Ad hoc nec eos et expectat blande multifariam multisque modis attrahit: et allicit illos ut non desperent: sed currant perfiditer ad fontem clemencie sue. Perierunt uero negligenter renuuntque obedire uoci eius suauissime: existimantes opera bona in quibus penitentes exerceri oportet non solum difficilia et dura. sed etiam impossibilia. Quo errore firmato in coram mente licentiam in malo perseuerandi suscipiunt in diebus deterioribus sunt: quod propter cristianam ueritatem fructuosissimam facere si aperuerit quam tanta sit ad bene operandum recteque uinendum facilitas et suauitas. ubi in hoc sermone ad excitata corda dura peccatorum quos deus uocatur ut per penitentiam electorum numero ascribantur: de facilitate bonorum operum erodenda verba facturus: quam sapientissimus mundi redeptor in themate iam proposito explicat manifeste tarditatem penitentium: quibus salus esse non potest asserens multos forte uocatos: paucos uero electos: quia pauci sunt fortes animo ad uirtutum opera aggreganda: quibus facilitate actuum uirtuosorum ostendenda sunt dura maxime propter tria.

Primo propter causam originalem.

Secundo propter adiutorium diuinale.

Tertio propter premium eternale.

Quod facile est unicuique operari bonum propter causam originalem que est hominis uoluntas libera que non cogitur. Capitulum. j.

Ratio operari bonum si recte sit bonum: aliquid malum sunt. Propter penitentiam uoluntate id peruenire non potest arbitrio et sponta. et uoluntate omnes sapientes sunt per bonum. Actus. 5. et ibi. c. 7. ait. Iustus uoluntarius est. Et ibi. c. 3. Voluntarius est. Et nihilominus et malicia uoluntarius est. Et ibidem. Vnus inquit nullus nolens est. Et Seneca. lib. 8. de moribus. ait. Quod est peccatum actio est uoluntaria. Et idem ad Lucillum. Dilectior omni fortuna aius est: et uirtus quam peccatum ipse res suas ducit: beneque ac misere uirtuti sibi causa est. Et Salustius in iugurthino. Dux atque imperator uirtute motu animi est. Hinc Augustinus. lib. 5. de ciuitate dei. r. c. dicit. Sunt nostre uoluntates in nobis: et ipse faciunt quicquid uolendo faciunt siue bonum siue malum. In lib. de libero arbitrio. penitentiam asserit usque adeo fore uoluntarium: quod si non esset uoluntarium nullum esset penitentiam. quod dicitur esse sacri canones sepius asserunt. sicut patet: 45. di. c. de iudicis. r. 15. q. i. c. merito. c. illa. c. n. e. r. 33. q. 5. c. sic. n. r. 25. q. 4. c. Nabuchodonosor. ubi dicitur. Datis ire nisi quam deus redderet interitum: si non spontanea inueniret homo bene peccatum. Et idem habet de sententia excoicacione. c. eius uoluntate. 50. di. c. si quod femina. c. si quis. c. quantum. c. hi. q. c. sepe pertingit. r. C. ad. l. Cornelius de sicariis. l. 1. r. ff. de furtis. l. qui in iure in per. r. h. retulit. Tullius in 2. rethorice. none. ingens. Voluntate in omnibus rebus spectare peruenit. Et Seneca. ad Lucillum. Actio autem recta non erit nisi recta sit erit uoluntas. Ad hoc. n. auctor. Gratianus in super. affirmat quod dicitur de peccato. di. 1. c. si. n. §. liberi arbitrii. Nec ad uirtutes nec ad uita necessitate trahimur sed uoluntate. Hieronymus autem in quonibus ad Helvidiam sic pulchre loquitur. Ad uices suo arbitrio derelicti sunt. neque. n. bonum necessitate faciunt. sed uoluntate ut credentes coronam accipiant. increduli supplicium incipientem et iteque ibidem ait. De equali cunctos forte generauit et dedit arbitrii libertatem ut facerent.

...pies Roberti ...